

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg fik slet ikke noget svar på spørgsmålet, nemlig om det logiske i at kritisere nogle ting og så sætte sig fuldstændig uden for indflydelse i stedet for at prøve at være med til at påvirke det. Det er rigtigt, at nogle af tingene foregår ovre i et andet ministerium, nemlig Miljøministeriet, men lad så det ligge, og lad os så se, hvor konstruktive Socialdemokratiet vil være derovre.

Men de ting, der skal sættes på plads i forbindelse med den her lovforslag, har Socialdemokratiet altså mulighed for at gå med ind og præge. Der har vi bare i Dansk Folkeparti valgt den løsning at sige, at når der nu skulle ske den her udvidelse, så har vi fået sat en grænse, og lad os så få indrettet den på en sådan måde, at vi kommer til netop at tage hensyn til de mange borgere, der er rundtomkring i landet.

Jeg tror, at alle kender til forskellige organisationer, der arbejder med gylleramte landsbyer osv. Det er jo også sådan nogle ting, der skal drøftes i forbindelse med det her. Jeg forstår bare ikke, at Socialdemokratiet vælger at sætte uden for alt efterhånden her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det gør Socialdemokratiet bestemt heller ikke. Men når nu hr. Christian H. Hansen mener, at nu skulle det her lovforslag altså produceres, nu skulle der laves sådan et lovforslag, så er der kun en eneste årsag til, at det kommer til verden i den her form, og den er, at Dansk Folkeparti og hr. Christian H. Hansen siger, at det er i orden, at gårdene nu i stedet for 30.000 svin skal have 35.000 svin.

Hvis hr. Christian H. Hansen havde varetaget befolkningens interesser ude på landet, dem, der bor derude, de mange mennesker, som er plaget af gyllelugt osv., så havde hr. Christian H. Hansen sagt, at man skal gå i gang med at miljøsikre alle dem, der driver landbrug i dag med 750 dyreenheder, 30.000 svin og derunder. Det fravælger hr. Christian H. Hansen, og i stedet for taler han så om det nye. Det er sådan set virkeligheden, man kan jo så bedømme derude, om det er godt eller skidt.

Men der er kun en årsag til, at det her er blevet til noget, og den er, at hr. Christian H. Hansen og hans parti har sagt: Det er o.k., vi accepterer 35.000 svin på en gård.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til den næste ordfører, hr. Allan Niebuhr.

Allan Niebuhr (KF):

I modsætning til de udmeldinger, som vi lige har hørt fra den socialdemokratiske ordfører, der ser spøgelse ved højlys dag, vil jeg sige, at det her lovforslag er et utrolig godt forslag, en god samling af ting, som tværtimod retter sig meget mod miljø, mod dyrevelfærd og mod en imødekommelse af, at vi skal have nogle incitament i landbruget til at komme videre. Bl.a. spørgsmålet om de her 750 dyreenheder, der nu i forslaget kan blive til 950 dyreenheder, er vel et ganske udmærket incitament til, at man går i gang med nogle miljøforbedringer ude i de enkelte brug.

Det er vel klart nok, at landmanden også skal have noget for sine investeringer, og derfor er der i den her aftale noget til miljøet og noget til landbruget, og det synes jeg er rigtig godt. At vi så går ind og indgår aftaler efterfølgende om, hvilke foranstaltninger vi ønsker for miljø og for dyrevelfærd, kan da kun være til alles fordel.

Så vi går fuldt og helt ind for det her incitament, som giver noget til den ene part og noget til den anden part.

Til spørgsmålet om lejelovens bestemmelser vil jeg gerne kreditere både Socialdemokraterne og Enhedslisten. Det var en del af det lovforslag, som vi behandlede fra de to partiers side. Der meldte vi også klart ud, at det kunne vi gå ind for, og at det ville komme i en samlet pakke, og det er det, vi gør i dag. Det var at spille helt klart og åbent ud om, at vi nu går ind og ligestiller lejelovens bestemmelser også ude i landbruget.

Så er der incitamenterne, som går på, at vi skal have flyttet ejendomsbedrift ud til bedrift, så den enkelte landmand kan placere sine stalde der, hvor de generer mindst muligt. Det kan da også kun være til de omboendes fordel, og det kan kun være til miljøets fordel, at vi åbner op for den sag.

Angående spørgsmålet om ejerkrav til jord ser vi også her nogle klare fordele. Vi ser de klare fordele, at vi får stoppet prishimmelflugten på jord. Det giver mulighed for, at det også fremover kan betale sig at dyrke jorden; at jorden ikke bliver så dyr, at det simpelt hen ikke kan betale sig at have økologisk dyrkning af jord; og samtidig giver det også mulighed for, at nyetablerede og mindre landbrug kan komme i gang og få en udvikling. For det kniber det ge-